

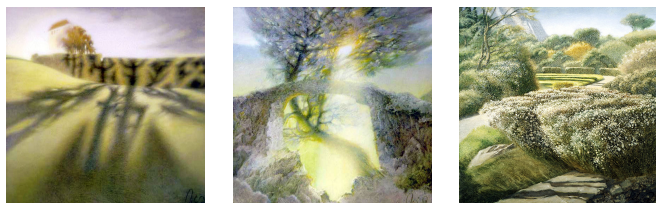
О. Є. Голуб

Левчишина Оксана Вікторівна

ЛЕВЧИШИНА Оксана Вікторівна (23. 04. 1961, м. Малин [Житомир. обл.](#)) – графік, живописець, монументаліст. Дочка [Віктора](#), сестра [Лесі](#) Левчишиних, дружина *С. Маруса*. Лауреатка 4-го (1999) і 5-го (2000) Міжнар. арт-фестивалів. Член твор. об'єдн. «Неф» (1993). Закін. Київський художній інститут (1987; майстерня *В. Чебаника*). На твор. роботі. Учасниця мист. виставок від 1987. Персон. – у Києві (1996), Ванкувері (Канада, 2003, 2007), Ніцці (Франція, 2006). Л. розробила концепцію «езотерич. пейзажу», одухотвореної людиною природи, що допомагає передавати філос. погляд під час зображення краєвидів та інтерпретації перебігу історії. Темі станк. робіт продовжує у монум. панно та декор. композиціях. Л. поєднує енергійні широкі мазки, що є рельєф. основою живопису, з тонким деталізов. лесуванням, комбінує олійні фарби з акриловими, використовує рельєфні аплікації та експериментує з новими матеріалами. Деякі роботи зберігаються у Феодосій. літ.-мемор. музеї О. Гріна (АР Крим).

Фотоілюстрації

Основні твори

живопис – «Дух місця» (1995), «Первинна ілюзія», «Формула світла», «Рівнодення» (усі – 1996), «Едем» (1997), «Схід. Перший промінь», «Повернення додому» (обидва – 1998), «Літнє сонцестояння», «Гра тіней» (обидва – 2003), «Старе місто», «Генезис», «Афіни», «Місто світла» (усі – 2012).

Рекомендована література

1. Голуб О. Триєдиний світ у картинах Оксани Левчишиної // Час/Time. 1996, 6 груд.;
2. Примак О. «Знаки часу» писали наші сучасники // Україна молода. 1998, 30 жовт.

Покликання на статтю:

Левчишина Оксана Вікторівна / О. Є. Голуб // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53992>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).